

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: **P., s. r. o.**, so sídlom P., IČO: X., zastúpený advokátskou kanceláriou F. P., s. r. o., so sídlom G., IČO: X., proti povinnej: **J. H.**, nar. X., bytom Č., **o vymoženie 239 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 6Er 298/2007, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 29. 05. 2012, č. k. 11CoE 25/2012-36, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Povinnej náhradu trov dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Súdny exekútor požiadal o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 44 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len Exekučný poriadok) na návrh oprávneného. Uviedol, že exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom S., a. s., B. z 01. 12. 2006, sp. zn. SR 6274/06 (ďalej len rozhodcovský rozsudok). Okresný súd Vranov nad Topľou poverením z 27. 03. 2007 poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie.

Okresný súd Vranov nad Topľou uznesením z 13. 12. 2011, č. k. 6Er 298/2007 exekúciu zastavil s tým, že o trovách exekučného konania rozhodne samostatným uznesením. Mal za preukázané, že v predmetnej exekučnej veci sa vymáha plnenie zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok, pričom rozhodcovskú zmluvu si spotrebiteľ osobitne nevyjednal. Tieto skutočnosti viedli exekučný súd k tomu, že preskúmal exekučný titul berúc do úvahy kritériá, na ktorých

je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky a teda, či rozhodcovská doložka začlenená v rámci podmienok štandardnej zmluvy nespôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Exekučný súd zastavenie exekúcie odôvodnil ustanovením § 45 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len zákon č. 244/2002 Z. z.). Uviedol, že ustanovenie § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. v sebe zakotvuje osobitný prieskumný inštitút – prieskumnú právomoc exekučného súdu, resp. súdu rozhodujúceho vo veci výkonu rozhodnutia. Exekučný súd je teda pri postupe podľa § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. oprávnený hľadiť na rozhodcovský rozsudok tak, akoby materiálne právoplatný nebol – teda nie je ním viazaný v zmysle § 159 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.) a môže ho preskúmať čo do jeho materiálnej správnosti. Toto preskúmanie je exekučný súd oprávnený vykonať tak, ako keby tu žiadny rozhodcovský rozsudok nebol. Exekučný súd bol toho názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie pred rozhodcovským súdom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bolo odopreté právo na súdnu ochranu, ktorú mu poskytujú ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a tiež Smernica 93/136/EHS. Na základe uvedeného dospel exekučný súd k názoru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a spotrebiteľ ňou nie je viazaný.

Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove uznesením z 29. 05. 2012, č. k. 11CoE 25/2012-34 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že exekučný súd v danej veci vydal dňa 27. 03. 2007 poverenie pre súdneho exekútora. Z tohto hľadiska tak už exekučný súd nemohol zastaviť exekučné konanie v zmysle § 45 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. pre neprijateľnú zmluvnú podmienku spočívajúcu v rozhodcovskej doložke, pretože podľa vyššie uvedených ustanovení možno zastaviť exekučné konanie, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Teda nie je možné exekučné konanie zastaviť z tohto dôvodu pre iný dôvod a týmto iným dôvodom bola neprijateľná zmluvná podmienka spočívajúca v rozhodcovskej doložke. Tento dôvod nie je uvedený v ustanovení § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z., a preto exekučné konanie nebolo možné zastaviť. Ak však exekučný súd dospel k záveru, že rozhodcovská doložka znamená neprijateľnú zmluvnú podmienku a to aj potom, čo vydal poverenie na vykonanie exekúcie, môže exekúciu zastaviť, avšak podľa

ustanovenia § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku v spojení s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku.

Uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť 28. 08. 2012.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal oprávnený dovolanie, v ktorom navrhol, aby dovolací súd uznesenie súdu prvého aj druhého stupňa zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dôvodnosť dovolania odvodil z ustanovení § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p. v spojení s § 237 písm. a/ O. s. p., že sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, v spojení s § 237 písm. d/ O. s. p., že v tej veci sa už právoplatne rozhodlo alebo v tej veci sa už prv začalo konanie, v spojení s § 237 písm. e/ O. s. p., že sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, § 237 písm. f/ O. s. p., že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Ďalej svoje dovolanie odôvodnil ustanovením § 241 ods. 2 písm. b/ O. s. p., že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ustanovením § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Súčasťou dovolania bol tiež návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p. a Súdnemu dvoru Európskej únie na základe čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie predložil prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikoval. Tento návrh dovolateľ odôvodnil tým, že Súdnemu dvoru ES by mala byť daná príležitosť posúdiť exekučné konanie týkajúce sa záväzkových vzťahov v rámci spotrebiteľských zmlúv komplexne tak, aby účastníci konania boli zbavení právnej neistoty vyplývajúcej z doterajšieho výkladu únieového práva a následnej aplikácie vnútroštátnymi súdmi Slovenskej republiky.

Povinná sa k dovolaniu oprávneného písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) prejednal vec bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) a zistil, že dovolanie treba odmietnuť ako podané neoprávnenou osobou.

Podľa § 240 ods. 1 O. s. p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni.

Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Podľa § 243b ods. 5 O. s. p., ustanovenie § 218 ods. 1 O. s. p. platí pre konanie na dovolacom súde obdobne.

K podaniu dovolania je procesne legitimovaný účastník konania. Dovolanie však môže podať len ten účastník, ktorému nebolo odvolacím súdom celkom vyhovené. Účastník konania, ktorý nebol rozhodnutím odvolacieho súdu dotknutý na svojich právach, nie je osobou oprávnenou na podanie dovolania. Pri tomto posudzovaní nemožno brať do úvahy subjektívne presvedčenie účastníka konania, ale len objektívnu skutočnosť, či rozhodnutím odvolacieho súdu bola spôsobená ujma na jeho právach, hoci i menej významná, ktorú možno odstrániť zrušením napadnutého rozhodnutia.

V prejednávanej veci okresný súd, ako súd exekučný, na základe žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie na vymoženie uloženej povinnosti z rozhodcovského rozsudku. Následne exekučný súd exekučné konanie zastavil (§ 45 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z.). Oprávnený podal proti uzneseniu exekučného súdu odvolanie, v ktorom žiadal prvostupňové uznesenie zrušiť. Odvolací súd prejednal odvolanie oprávneného a zrušil uznesenie súdu prvého stupňa s tým, že ak súd prvého stupňa zistil dôvody pre zastavenie exekúcie po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie mal exekúciu zastaviť podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku v spojení s § 58 ods. 1 Exekučného poriadku a nie podľa § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Keďže rozhodnutím odvolacieho súdu bolo oprávnenému celkom vyhovené, oprávnený tak nie je osobou legitimovanou na podanie dovolania.

Vzhľadom na vyššie uvedené, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, dovolanie oprávneného podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. odmietol, ako podané niekým kto na to nebol oprávnený, a to bez toho, aby sa

zaoberal napadnutým rozhodnutím z hľadiska jeho vecnej správnosti. Z tohto dôvodu sa dovolací súd nezaoberal ani návrhom oprávneného na prerušenie dovolacieho konania.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnej povinnej ich náhradu nepriznal, keďže jej žiadne trovy v dovolacom konaní nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, 27. novembra 2013

JUDr. Alena Prielová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová